

Copyright © MMXVIII Lang Leav

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar worden gemaakt op welke manier dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Deze uitgave is tot stand gekomen in samenwerking met Andrews McMeel Publishing, onderdeel van Andrews McMeel Publishing Universal, met tussenkomst van Mo Literary Services.

Voor het eerst uitgegeven in het Engels in 2018 door Andrews McMeel Publishing, Kansas City, Missouri.

Oorspronkelijke titel: *Sea of Strangers*

Copyright © Nederlandse vertaling 2020, BBNC uitgevers bv, Amersfoort
Vertaling: Anna Visser

Ontwerp omslag en binnenwerk: Marije Wietsma-van der Veen, BBNC uitgevers bv

Gedrukt in Tsjechië

MUSE is een imprint van BBNC uitgevers bv

ISBN: 978 90 453 2552 1

NUR: 306 Poëzie / 370 Cadeauboeken

BISAC: POE024000 POETRY / Women / Authors

THEMA: DCF Poëzie door individuele dichters / WZG Cadeauboeken

info@bbnc.nl

www.musboeken.nl

Voorwoord

Het is nu bijna tien jaar geleden dat ik het gedicht *Zee van vreemden* schreef. Dat moment staat me nog altijd heel helder voor de geest. Ik naderde het eind van een moeilijke periode in mijn leven, maar wanneer het einde nog niet in zicht is, besef je niet altijd hoe dichtbij je al bent.

Ik gleed net in slaap, toen het gedicht me als een bliksemschicht trof. Ik schoot overeind en pakte mijn pen en schrijfblok. Mijn hand kon de woorden die mijn hoofd binnenschoten nauwelijks bijhouden. Toen het gedicht op papier stond, sprongen de tranen me in de ogen. Ik voelde een grote opluchting, waar ik tot op de dag van vandaag geen verklaring voor heb.

Daar in mijn eentje op dat piepkleine slaapkamertje, kon ik met geen mogelijkheid weten dat ik een paar maanden later de liefde van mijn leven zou tegenkomen: een man die aan de andere kant van de oceaan woonde, in een klein huisje aan zee. Ik wist niet dat ik die oceaan zou oversteken om bij hem te zijn, dat aan de overkant een leven op me wachtte waar ik altijd naar had verlangd, maar dat ik nooit had verwacht te zullen vinden. De manier waarop het gedicht *Zee van vreemden* tot mij kwam en wat er daarna is veranderd, is een bewijs van de kracht van woorden. Met heel mijn hart weet ik dat die woorden het kompas waren dat me hierheen heeft geleid, en hopelijk leiden ze ook jou naar een mooie plek.

Zee van vreemden

In een zee vol vreemden,
verlangde je mij te kennen.
Je leven lang varend
naar mijn kust.

De armen die smachten
mij ooit vast te houden,
zullen lijden onder
die zware peddels.

Alsjeblieft, neem de tijd
en doe het rustig aan;
wat zo moet zijn
gebeurt vanzelf.

En niets anders
kan wegnemen
wat altijd bedoeld was
voor jou alleen.

Opnieuw beginnen

Als ik iets heb geleerd dit jaar, is het wel dat ik nooit klaar ben voor wat het leven me brengt. Ik zal nooit voldoende voorbereid zijn. Op momenten dat het telt, heb ik niet de juiste woorden klaar. Zelfs als het lot me aanstaart, zal ik niet het juiste antwoord hebben.

Ik heb geleerd dat ik louter gevoed door hoop op iets kan blijven wachten, of dat ik het terzijde kan leggen en mijn schouders kan ophalen. Moedig kan accepteren dat ik net zomin mijn hart heel kan houden als dat ik kan voorkomen dat de liefde me alles afneemt.

Ik heb geleerd niet meer ja te zeggen als ik het niet meen, zo authentiek te leven als ik kan. Dat ik mijn vingertoppen langs het duister mag laten glijden, zolang ik maar onthoud mijn blik op het licht te houden. En mocht er één deur opengaan en een ander dicht, dan blijf ik doorgaan, met de kennis dat ik, anders dan zovelen, nog een jaar voor me heb — nog een kans om de zon rond te gaan en om het deze ronde goed te doen.

De sleutels van het koninkrijk

Als een jongen je om je naam vraagt, geef die dan niet. Uit zijn mond zal je naam klinken als grind en honing, en je zult verlangen naar zijn ruwe, zoete handen. Maar jij bent niet een meisje dat haar huis van twijgjes bouwt: jij bent een fort, stug en sterk. Geef de sleutels van jouw koninkrijk aan niemand minder dan een koning.

Ooit had je mij

Ooit had je mij —
wild en gewillig:
je wilde een liefde
die je bracht tot de rand.

Was ik het niet
die je dat gevoel gaf?
Een liefde die
op een richel danst.

Toen kwam er iemand
die je veiligheid bood —
en besloot je te kiezen
voor haar kant.

Tevredenheid

Er was een tijd dat ik dacht dat ik meer wilde. Dat ik de hemel zag als een zwevende snelweg en de wereld als één grote draaimolen. Maar die verlangens zijn me zo vreemd geworden, zo ver van mij weggeëbd, dat het lijkt alsof ze een ander toebehoren. Nu is het enige wat ik wil een regenachtige dag, een knappend haardvuur, jij en ik die praten over hoe snel de tijd is gegaan.

Getuige

Een groot dichter herken je aan woorden die voelen alsof ze getuigen waren van jouw meest intieme liefdesherinnering.

Herovering van de lucht

Vraag de zon om de hemel
af te staan aan de maan.

Zeg de maan te verrijzen
met een felle
onwrikbare vergelding.

Herinner haar eraan dat het nu
haar tijd is om te stralen.

Verdergaan

Verlaat hem, laat hem gaan. Wees niet die verknipte ex-vriendin of die schouder om op uit te huilen. Je bent zoveel meer dan een egoboost, een verhaal van hem om indruk mee te maken op een ander. Loop gewoon met opgeheven hoofd weg, en gun hem geen seconde van je tijd meer. Ik weet dat je zoveel van hem houdt, dat iedere stap pijn doet. Maar dit is het moment waarop je later zult terugkijken als de dag dat je voor jezelf koos. Ga en maak iets moois van je leven, dan beloof ik je, op een dag ben je vergeten dat hij er was.

